

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH

MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 26 października 2018 r. do dnia 1 listopada 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Nowe przepisy dotyczące stosowania zwolnień z akcyzy

Z dniem 1 stycznia 2019 r. wejdzie w życie nowe rozporządzenie w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego. Zgodnie z projektem Ministra Finansów z dnia 22 października 2018 r. mają zostać dostosowane do zmian wprowadzanych ustawą z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne (Dz.U. z 2018 r., poz. 1697). Wprowadzone zmiany dotyczą m.in. rozbudowy systemu teleinformatycznego EMCS PL2 i wdrożenia elektronicznego dokumentu dostawy (e-DD).

W uzasadnieniu projektu wskazano: „Projektowane rozporządzenie zawiera zmianę w § 1 pkt 2, wprowadzoną w związku ze zmianą delegacji zawartej w art. 38 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym, poprzez wskazanie, że rozporządzenie określa sytuacje, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 31a ust. 3 oraz art. 32 ust. 3 lub 5 – 6b, 12 lub 13 ustawy”. Co więcej, zmianie uległ również § 5 dotychczasowego rozporządzenia, który będzie odwoływał się do nowego zakresu przepisów, w których znajdują się warunki zwolnień z podatku akcyzowego.

Pozostałe regulacje będą powielać rozwiązania obowiązujące obecnie.

2. Zdaniem eksperta

Co oznacza centrum interesów życiowych na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych?

Przez „centrum interesów osobistych” należy rozumieć wszelkie powiązania rodzinne, tzn. ognisko domowe, aktywność społeczna, polityczna, kulturalna, obywatelska, przynależność do organizacji/klubów, uprawianie hobby itp.

Osoba fizyczna podlega opodatkowaniu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy) jeżeli ma miejsce zamieszkania

na terytorium Polski (art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Zgodnie z art. 3 ust. 1a tej ustawy, za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

1. posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
2. przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku kalendarzowym.

Przepis art. 3 ust. 1a ustawy określa dwa warunki, od spełnienia których uzależnia się kwalifikację danej osoby jako mającej miejsce zamieszkania w Polsce. Powyższe przesłanki są rozdzielone spójnikiem „lub”, co jest równoznaczne z tym, że wystarczy spełnienie którejkolwiek z nich, aby uznać, że osoba posiada miejsce zamieszkania w Polsce, a co za tym idzie – podlega w kraju nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, czyli opodatkowaniu

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP. Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

od wszystkich osiągniętych dochodów. Jako pierwszy warunek pozwalający na uznanie osoby za mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepis wskazuje posiadanie centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych). Przesłanka ta została skonstruowana w bardzo szeroki sposób, jeśli chodzi o zakreśloną grupę osób, które na potrzeby podatku dochodowego od osób fizycznych posiadają w Polsce ośrodek interesów życiowych. Wynika to z użycia w powołanym powyżej przepisie spójnika „lub” w sformułowaniu „centrum interesów osobistych lub gospodarczych” dla doprecyzowania, kiedy uznaje się daną osobę za mającą miejsce zamieszkania na terytorium RP.

Przez „centrum interesów osobistych” należy rozumieć wszelkie powiązania rodzinne, tzn. ognisko domowe, aktywność społeczna, polityczna, kulturalna, obywatelska, przynależność do organizacji/klubów, uprawianie hobby itp. Z kolei „centrum interesów gospodarczych” to przede wszystkim miejsce prowadzenia działalności zarobkowej, źródła dochodów, posiadane inwestycje, majątek nieruchomy i ruchomy, polisy ubezpieczeniowe, zaciągnięte kredyty, konta bankowe itd. (interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 9 lipca 2010 r. sygn. IPPB4/415-291/10-5/MP).

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Posiadanie oleju napędowego a uznanie za podatnika podatku akcyzowego

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 10 stycznia 2018 r. (sygn. I SA/Bk 1437/17) wskazano, że podatnikiem podatku akcyzowego jest spółka, jeżeli wobec niej zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu – np. w należącej do spółki cysternie ujawniono posiadanie oleju napędowego, przemieszczanego na podstawie dokumentów nieodzwierciedlających stanu faktycznego, i nie ustalono, że podatek akcyzowy został zapłacony.

Sąd stwierdził, że art. 8 ust. 2 pkt 4 ustawa o podatku akcyzowym obejmuje zarówno posiadanie samoistne, jak i zależne, a także zarówno posiadanie w dobrej, jak i w złej wierze, oraz posiadanie prawne (zgodne z prawem) i bezprawne (wykonywanie przez osobę, której nie przysługuje prawo, w zakresie którego włada rzeczą). Przy czym dla powstania obowiązku podatkowego wobec nabywcy, posiadacza wyrobów akcyzowych bez zapłaconej akcyzy, nie mają znaczenia takie okoliczności jak: ewentualny stan świadomości nabywcy co do faktu nieuiszczenia akcyzy na wcześniejszym etapie obrotu; dochowanie należytej staranności w celu ustalenia tej okoliczności przed transakcją czy pokrzywdzenie przez nieuczciwego kontrahenta.

W uzasadnieniu wyroku podkreślono, że powyższa interpretacja jest zgodna z prawem unijnym. W myśl bowiem art. 7 ust. 1 i 2 lit. b oraz art. 8 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającego dyrektywę 92/12/EWG, podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji w państwie członkowskim. W myśl ust. 2 lit. b – na użytek niniejszej dyrektywy „dopuszczenie do konsumpcji” oznacza przechowywanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych, na które nie nałożono akcyzy zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa wspólnotowego i ustawodawstwa krajowego. Stosownie zaś do art. 8 ust. 1 lit. b dyrektywy – osobą zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego, który stał się wymagalny, jest w odniesieniu do przechowywania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. b: każda osoba przechowująca wyroby akcyzowe oraz każda inna osoba uczestnicząca w ich przechowywaniu.

Z treści przytoczonych regulacji dyrektywy w ocenie Sądu wynika, że są one tak samo restrykcyjne jak regulacja krajowa: nabywca i posiadacz wyrobu akcyzowego, jako podatnicy w rozumieniu analizowanych regulacji krajowych, mieszczą się bowiem w ramach dyrektywalnych sformułowań o „każdej osobie przechowującej” oraz „każdej innej osobie uczestniczącej w

przechowaniu" wyrobów akcyzowych jako podmiotach zobowiązanych do zapłaty podatku akcyzowego.

2. Interpretacje podatkowe

Czy świadczenie usług na cele osobiste podatnika może być dokumentowane fakturami wewnętrznymi?

W dniu 25 maja 2018 r. (0112-KDIL-1-3.4012.176.2018.2.AP) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał interpretację indywidualną dotyczącą podatku od towarów i usług w zakresie dokumentowania świadczonej usługi budowlanej na cele osobiste.

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą opodatkowaną podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych. Jest podatnikiem VAT, planuje budowę, na cele osobiste, domu jednorodzinnego mieszkalnego. Część robót budowlanych zamierza zlecić własnej firmie.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy – za odpłatne świadczenie usług uznaje się:

1. użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych;

2. nieodpłatne świadczenie usług na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, oraz wszelkie inne nieodpłatne świadczenie usług do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika.

Stosownie do art. 106b ust. 1 pkt 1 ustawy – podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem.

Od dnia 1 stycznia 2014 r. uchylono art. 106 ust. 7 ustawy umożliwiający podatnikom dokumentowanie określonych nim czynności za pomocą faktur wewnętrznych. W przypadku czynności wymienionych w art. 8 ust. 2 taką podstawą może być odpowiedni dowód księgowy wystawiony przez podatnika, który będzie potwierdzał dokonanie tego świadczenia. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał, że obowiązek dokumentowania wskazanych w uchylonym przepisie art. 106 ust. 7 ustawy czynności fakturami wewnętrznymi oznacza możliwość prowadzenia przez podatnika dowolnej dokumentacji, która takie czynności będzie odzwierciedlać. Podatnicy nadal mogą wystawiać faktury wewnętrzne, jeśli taka będzie ich wola.

Zatem stwierdzono, że przepisy ustawy nie narzucają podatnikom sposobu dokumentowania opisanych we wniosku czynności, w związku z tym mogą dokumentować świadczenie usług na cele osobiste fakturami wewnętrznymi.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Wydatki związane z emisją nowych akcji jako niestanowiące kosztów podatkowych

Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 13 lutego 2018 r. (II FSK 300/16): 1. Tylko wydatki związane z emisją nowych akcji, bez których nie jest możliwe podwyższenie przez spółkę akcyjną kapitału zakładowego, nie są kosztami uzyskania przychodów, stosownie do reguł wyrażonych

w treści art. 12 ust. 4 pkt 4 i art. 7 ust. 1 i 2 w związku z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. 2. Do tego rodzaju wydatków niewątpliwie należy zaliczyć opłaty notarialne, sądowe, podatek od czynności cywilnoprawnych, a w przypadku podwyższenia kapitału w drodze emisji akcji będących przedmiotem oferty publicznej objętych prospektem emisyjnym dodatkowo ponoszone w związku z tym opłaty giełdowe, koszty druku dokumentów akcyjnych,

koszty sporządzenia, drukowania oraz dystrybucji prospektu emisyjnego lub jego skróconej wersji oraz koszty oferowania papierów wartościowych.

Jak wskazał NSA w przedmiotowym wyroku: „Zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 4 u.p.d.o.p. do przychodów nie zalicza się przychodów otrzymanych na utworzenie lub powiększenie kapitału zakładowego, funduszu udziałowego albo funduszu założycielskiego, albo funduszu statutowego w banku państwowym, albo funduszu organizacyjnego ubezpieczyciela. W świetle art. 7 ust. 1 u.p.d.o.p. przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest dochód bez względu na rodzaj źródeł przychodów, z jakich dochód ten został osiągnięty; w wypadkach, o których mowa w art. 21 i 22, przedmiotem opodatkowania jest przychód. Dochodem, z zastrzeżeniem art. 10, art. 11 i art. 24a, jest nadwyżka sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania, osiągnięta w roku podatkowym; jeżeli koszty uzyskania przychodów przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą (ust. 2). Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze u.p.d.o.p. kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. Ze względu na treść zarzutu naruszenia prawa materialnego konieczne jest przypomnienie – powoływanej już przez WSA – tezy uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 stycznia 2011 r., sygn. akt II FPS 6/10. Naczelny Sąd

Administracyjny stwierdził, że tylko wydatki związane z emisją nowych akcji, bez których nie jest możliwe podwyższenie przez spółkę akcyjną kapitału zakładowego, nie są kosztami uzyskania przychodów, stosownie do reguł wyrażonych w treści art. 12 ust. 4 pkt 4 i art. 7 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że do tego rodzaju wydatków niewątpliwie należy zaliczyć opłaty notarialne, sądowe, podatek od czynności cywilnoprawnych, a w przypadku podwyższenia kapitału w drodze emisji akcji będących przedmiotem oferty publicznej objętych prospektem emisyjnym dodatkowo ponoszone w związku z tym opłaty giełdowe, koszty druku dokumentów akcyjnych, koszty sporządzenia, drukowania oraz dystrybucji prospektu emisyjnego lub jego skróconej wersji oraz koszty oferowania papierów wartościowych. Uchwała ta wiąże także Naczelny Sąd Administracyjny w składzie rozpoznającym niniejszą skargę kasacyjną – w tym sensie, że gdyby skład ten nie podzielił stanowiska zajętego w uchwale, zgodnie z art. 269 § 1 p.p.s.a. obowiązany byłby do przedstawienia powstałego zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia odpowiedniemu składowi Naczelnego Sądu Administracyjnego. Skład rozpoznający skargę kasacyjną nie dostrzega jednak powodów, dla których miałby odstąpić od stanowiska przedstawionego w uchwale. Oznacza to, że stanowisko to także w ocenie składu orzekającego określa prawidłową wykładnię art. 12 ust. 4 pkt 4, art. 7 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p.”

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Okulary korygujące wzrok dla pracowników pracujących przy monitorach ekranowych

Kwestię zapewnienia okularów korygujących wzrok pracownikom reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach wyposażonych w monitory ekranowe. Zgodnie z § 8 ust. wyżej wymienionego rozporządzenia pracodawca ma obowiązek zapewnienia pracownikom okularów korygujących wzrok, jeśli potrzebę ich stosowania w trakcie pracy przy obsłudze monitora ekranowego stwierdzi lekarz podczas badań okulistycznych przeprowadzonych w ramach profilaktycznej opieki zdrowotnej.

Z powyższego wynika, iż rozporządzenie z dnia 1 grudnia 1998 r. dotyczy tylko i wyłącznie obowiązku zapewnienia pracownikom okularów korygujących wzrok, którzy wykonują pracę przy monitorach ekranowych (z zapisów zarządzenia wewnętrznego wynika, że warunek ten został wskazany).

Zwrot kosztów zakupu okularów korygujących wzrok nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.

Minister Finansów w interpretacji ogólnej z 16 marca 2011 r. (nr DD3/033/30/CRS/11/95) wyjaśnił, jak rozliczać świadczenia związane z zapewnieniem pracownikom okularów korygujących wzrok podczas pracy przy obsłudze

monitora ekranowego. Przyczyną wydania interpretacji były problemy z opodatkowaniem takich świadczeń, zgłaszane przez urzędy skarbowe. Pracodawca określa sposób zaopatrzenia pracownika w okulary. Może to nastąpić przez:

- otrzymanie od pracodawcy zaleconych okularów korygujących wzrok,
 - dokonanie przez pracownika (w porozumieniu z pracodawcą) zakupu zaleconych okularów i otrzymanie zwrotu poniesionych na ten cel wydatków udokumentowanych wystawioną na niego fakturą.
- Minister Finansów zajął stanowisko, że obie opisane formy zapewnienia przez pracodawcę okularów korygu-

jących wzrok uprawniają do zastosowania zwolnienia podatkowego.

Przyjmując tę tezę trzeba wskazać, iż wartość uzyskanego przez pracownika świadczenia będzie korzystała z zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych (art. 21 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.).

W zakresie oskładkowania tego rodzaju świadczenia należy wskazać, że korzysta ono z wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne – na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Zwolnienie infrastruktury kolejowej z podatku od nieruchomości

W wyroku z dnia 4 października 2108 r. (I SA/Po 490/18) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu stwierdził, że skoro infrastruktura kolejowa jest wykorzystywana przez licencjonowanego przewoźnika kolejowego na podstawie umowy świadczenia usług w zakresie obsługi bocznicy kolejowej podatnika, to należy przyjąć, że dana infrastruktura jest udostępniana. Bez znaczenia w tym zakresie pozostaje kwestia własności infrastruktury kolejowej.

Przedmiotem skargi była wydana przez Prezydenta Miasta interpretacja przepisów prawa podatkowego, w której na tle przedstawionego przez skarżącą stanu faktycznego organ uznał, że nie przysługuje jej zwolnienie podatkowe z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która jest udostępniana przewoźnikom kolejowym. W sprawie nie kwestionowano faktu przynależności do infrastruktury kolejowej należącej do skarżącej bocznicy kolejowej, ale uznana, że w przedstawionych okolicznościach faktycznych nie została spełniona przesłanka udostępnienia bocznicy przewoźnikowi kolejowemu.

Sąd nie zgodził się ze stanowiskiem Organu i wskazał w uzasadnieniu, że w orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym problematyki zaliczenia bocznicy

kolejowej do infrastruktury kolejowej, rozważanej w kontekście przepisów ustawy o transporcie kolejowym i zawartych w niej definicji wskazano m.in., że bocznica kolejową jest częścią sieci kolejowej spełniająca pewne istotne funkcje z punktu widzenia ruchu kolejowego, wraz z urządzeniami technicznymi pozwalającymi na prowadzenie także ruchu kolejowego. Podkreślano także, że bocznica kolejowa w znaczeniu funkcjonalnym przeznaczona jest do wykonywania załadunku i wyładunku wagonów lub wykonywania czynności utrzymaniowych pojazdów kolejowych lub postoju pojazdów kolejowych oraz przemieszczania i włączania pojazdów kolejowych do ruchu po sieci kolejowej. Celem gospodarczym bocznic kolejowych jest zatem wspieranie ruchu kolejowego odbywającego się w obrębie linii kolejowych.

W ocenie Sądu, przedstawione wyżej funkcjonalne znaczenie bocznicy kolejowej, należy brać pod uwagę przy wykładni zawartego w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy wyrażenia „udostępniana przewoźnikom kolejowym”.

Sąd zgodził się również ze Skarżącą, że skoro ze stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji wynika, iż infrastruktura kolejowa jest wykorzystywana przez licencjonowanego przewoźnika kolejowego, na podstawie umowy świadczenia usług w zakresie obsługi bocznicy kolejowej podatnika, to należy przyjąć, że dana infrastruktura jest udostępniana. Bez znaczenia w tym zakresie pozostaje kwestia własności infrastruktury kolejowej – chodzi o faktyczny sposób wykorzystania infrastruktury kolejowej. Zdaniem Sądu

bezsporny jest fakt podstawienia i odbierania wagonów przy wykorzystaniu bocznic kolejowej, nie jest możliwy bez uprzedniego wykonania przejazdu po tej infrastrukturze. Nie ma również istotnego znaczenia

rozdzielanie czynności obsługi bocznic od czynności jej udostępnienia. W zakresie opisywanej infrastruktury należało zatem uznać, że prawidłowym jest stosowanie zwolnienia z podatku od nieruchomości.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>